

Sygn. akt IV KK 349/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r.,
sprawy **B. M.**
skazanego za popełnienie przestępstw z art. 207 § 1 kk i innych
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej
z dnia 11 marca 2015 r., sygn. akt VII Ka 882/14
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej
z dnia 26 maja 2014 r., sygn. akt III K 739/12,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego B. M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. z Kancelarii Adwokackiej w Bielsku-Białej kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa zł 80/100), w tym 23% VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej, wyrokiem w dniu 26 maja 2014 r., sygn. III K 739/12 uznał B. M. za winnego popełnienia 3 przestępstw, za które wymierzył kary jednostkowe oraz orzekł karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, Sąd Okręgowy w Bielsku-

Białej wyrokiem z dnia 11 marca 2015 r. zmienił zaskarżony wyrok, jednakże nie w zakresie wymierzonych kar oraz sposobu wykonywania kary łącznej.

Obrońca skazanego B. M. wniósł kasację od wyroku Sądu odwoławczego i zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego, a to:

1. art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegające na nienależytym obsadzeniu Sądu II instancji, poprzez zmianę w składzie sędziowskim, polegającą na nieobsadzeniu tych samych Sędziów Sądu Okręgowego do składu orzekającego na rozprawie w dniu 4 marca 2015 r. w osobach: Przewodniczący P. W., Sędziowie Sądu Okręgowego: A. M., D. B., jak na rozprawie w dniu 30 stycznia 2015 r., w której uczestniczyli Przewodniczący D. B. oraz Sędziowie Sądu Okręgowego: A. M. i M. W., stanowiącą bezwzględną przesłankę odwoławczą;
2. art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegające na rozstrzygnięciu występujących w sprawie i niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, przy jednoczesnym dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, w postaci wyjaśnień B. M., co do przebiegu zdarzenia z dnia 16 kwietnia 2012 r., odmówienie waloru wiarygodności obdukcji lekarskiej oskarżonego i zeznaniom świadka H. B.. W dalszej kolejności nie oparciu rozstrzygnięcia na zeznaniach świadków Z. O., U. G., M. K. w postępowaniu przed Sądem I instancji oraz pokrzywdzonej S. M. w postępowaniu przed Sądem II instancji, a także oddalenie wniosku dowodowego z przesłuchania adwokata Z. W. na okoliczności w nim wskazane i w konsekwencji oparcie wyroku skazującego na tak selektywnie wybranym materiale dowodowym”.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bielsku-Białej.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Bielsku-Białej w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego B. M. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Wbrew twierdzeniom skarżącej nie zaistniała w sprawie bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., gdyż Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej rozpoznając sprawę B. M. w dniu 4 marca 2015 r. jak i w dniu ogłoszenia wyroku 11 marca 2015 r. był należycie obsadzony oraz brak podstaw, aby twierdzić, że którykolwiek z jego członków nie był obecny na całej rozprawie. Podnosząc ten zarzut skarżąca prawdopodobnie przeoczyła, że sprawa niniejsza była rozpoznawana merytorycznie tylko i wyłącznie w dniu 4 marca 2015 r., kiedy został otwarty przewód sądowy poprzez, stosownie do treści art. 453 § 1 k.p.k., złożenie przez sędziego sprawozdawcę sprawozdania oraz dopuszczono dowód z przesłuchania świadka i go przeprowadzono. W takiej sytuacji fakt, iż skład Sądu odwoławczego w dniu 30 stycznia 2015 r. był inny niż w dniach 4 i 11 marca 2015 r. nie może mieć znaczenia prawnego i nie może wskazywać na zaistnienie uchybienia, o którym mowa w kasacji.

Wobec nie wykazania w kasacji przez obrońcę uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą oraz mając na uwadze ograniczenia wynikające z art. 523 § 2 k.p.k., Sąd Najwyższy nie jest zobowiązany do ustosunkowywania się do drugiego zarzutu.

Sąd Najwyższy obciążył skazanego B. M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k. oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy skazanego z urzędu kwotę 442,80 zł, w tym 23 % VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.